

Helga Pedersen anså det for administrativt mere tilfredsstillende fortsat at lade fremmedvæsenet sortere direkte under justitsministeriet. Ministeren søgte da i stedet at styrke de fremmedes retsstilling ved at give udlændinge, der af politiet hensættes til bevogtning, indtil beslutning om deres afvisning eller udvisning er truffet, en vis adgang til for *domstolene* at indbringe spørgsmålet, om hensættelsen i forværing skal opretholdes. Denne principielle nydannelse i dansk fremmedret blev fæstnet under sagens behandling i folketinget (se nedenfor under omtalen af ændringerne til lovens § 8), hvor lovforslaget i det hele fik en velvillig modtagelse fra alle sider. Det gennemførtes med enstemmig tilslutning i begge ting.

I lovens § 1 overlades det, som efter hidtidig lovgivning, til fastsættelse ved *kongelig anordning*, om udlændinge ved ankomst til eller udrejse fra landet skal være forsynet med *pas* eller anden rejselegitimation. Og i overensstemmelse med hidtidig praksis overlades det til fastsættelse ved *justitsministeriel bekendtgørelse*, om passet skal være påtegnet *tilladelse — visum* — til indrejse til eller udrejse af landet. Justitsministeren skal også som hidtil kunne træffe bestemmelse om udfærdigelse af *særlig rejselegitimation* til udlændinge, der ikke er i stand til at skaffe sig nationalitetspas.

I § 2 er samlet de tilfælde, i hvilke *afvisning* af udlændinge kan finde sted. Justitsministeren fandt det hensigtsmæssigt og fuldt forsvarligt at opretholde den ordening, at afgørelserne i de *klare tilfælde*, som omhandles i stk. 1, nr. 1—7, træffes af politiet. Men hvis vedkommende påberåber sig og sandsynliggør, at han er *politisk flygtning* (stk. 2), henlægges afgørelsen til justitsministeren, idet der i så fald må tages andre hensyn end de rent politimæssige. Den justitsministeren i stk. 3 givne afvisningsbemyndigelse indeholder en nærmere udformning af en hidtil rigspolitichefen ved loven indrømmet beføjelse. Paragraffen har som helhed følgende ordlyd:

Politiet bør afvise en udlænding, der vil indrejse til landet:

- 1) når han ikke opfylder de i henhold til § 1 fastsatte bestemmelser med hensyn til rejselegitimation og visering,
- 2) når det må antages, at han ikke har de til opholdet her i landet fornødne midler til sit underhold,